

Η Oh Eun Sun κοντά στο Grand Slam

Κείμενο: ΑΛ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Φώτο: Περιοδικό «Climb»

Η Κορεάτισα Oh Eun Sun, βρίσκεται πολύ κοντά στο να γίνει η πρώτη γυναίκα που θα καταφέρει το περίφημο Grand Slam, δηλαδή την ανάβαση των 14 θάρων κορυφών του κόσμου. 43 ετών πια, ξεκίνησε την εντυπωσιακή πορεία της το 1997, σκαρφαλώνοντας την πρώτη της κορυφή με το μαγικό υψόμετρο, πρόσθεσε όμως μόλις 2 θάρους στο ενεργητικό της, για τα επόμενα 10 χρόνια. Το 2007 σοβαρεύτηκε εντείνοντας τις προσπάθειές της για το πολυπόθητο επίτευγμα, που πρώτος είχε καταφέρει ο μυθικός Reinhold Messner το 1986, καταφέροντας 2 κορυφές σε μια χρονιά. Το 2008 κατάφερε άλλες 4 θάρους, ενώ ως τώρα μέσα στο 2009, έχει καταφέρει άλλες 4. Kangchenjunga, Dhaulagiri, Nanga Parbat και τον Αύγουστο, Gasherbrum I. Αυτή τη στιγμή (φθινόπωρο) δοκιμάζει την τελευταία και πιο δύσκολη ίσως πρόκληση του εγχειρήματος, την Annapurna. Ποιες είναι όμως οι ανταγωνίστριες που την κοντράρουν, σε αυτό το σκληρό μαραθώνιο; Η Αυστριακή Gerlinde Kaltenbrunner, η Ιταλίδα Nives Meroi και η Ισπανίδα Edurne Pasaban. Όπως η Oh, έτσι και οι τρεις υποψήφιες για τον τίτλο, έχουν δουλέψει μεθοδικά και σκληρά για το όνειρό τους. Η Meroi έχει σκαρφαλώσει 11 κορυφές ενώ οι Pasaban και Kaltenbrunner έχουν καταφέρει 12. Η τελευταία μάλιστα υποχώρησε στα 8300 μέτρα (πάνω από το Bottleneck) στην προσπάθειά της στο K2, αυτό το καλοκαίρι. Αν τα καταφέρει την επόμενη φο-

Η Oh Eun-Sun και ο σύντροφός της Cheol Kim-Jong.

ρά, θα έχει μόνο το Everest για να συμπληρώσει τη λίστα. Η Pasaban από την πλευρά της, θα πρέπει να καταφέρει τη Shishapangma και την Annapurna, για να κόψει πρώτη αυτή το νήμα. Όμως οι υποστηρικτές των Ευρωπαίων γυναικών ορειβατών, κριτικάρουν με έντονο τρόπο τις προσπάθειες της Oh Eun Sun, κατηγορώντας την για τις τακτικές που εφαρμόζει, όπως τη μεταφορά με ελικόπτερο από το ένα base camp στο άλλο, και τη μίσθωση δυνατών ορειβατών, που προετοιμάζουν τη διαδρομή με αντίσκηνα και σταθερά σχοινιά, πριν η ίδια κάνει την εμφάνισή της στο βουνό.

Δραματική προσπάθεια διάσωσης στο Pakistan

Η μεγάλη προσπάθεια που οργανώθηκε, για να διασωθεί ο Ισπανός ορειβάτης Oscar Perez, ο οποίος τραυματίστηκε σε μια από τις δύσκολες κορυφές του Karakoram, εγκαταλείφθηκε, καθώς ο άτυχος ορειβάτης παρέμεινε μόνος για 10 ολόκληρες μέρες σε ένα μικρό ζωνάρι, στα 6200 μέτρα. Ο Oscar και ο σύντροφός του Alvaro Novellon, ξεκίνησαν για το Karakoram, έχοντας κατά νου ένα φιλόδοξο στόχο, τη βόρεια κόψη του Latok I. (7145μ) που συχνά αναφέρεται σαν η Walker των Ιμαλαίων. Οι δύσκολες συνθήκες τους ανάγκασαν να περιορίσουν τις φιλοδοξίες τους, στη γειτονική

και πιο προσιτή Βορειοδυτική Κόψη του Latok II. (7105 μ). Οι Ισπανοί διανυκτέρευαν τρεις φορές, η τελευταία στα 6500 μέτρα, πριν ο Perez, τραυματιστεί σοβαρά από μια μεγάλη πτώση. Ο Novellon, κατάφερε να τον κατεβάσει σε ένα μικρό ζωνάρι στα 6200 μέτρα, στην αντίθετη πλευρά του βουνού, και με μια αξιοθαύμαστη προσπάθεια κατάφερε να φτάσει εξαντλημένος στο base camp του βουνού, κινητοποιώντας τις προσπάθειες διάσωσης και την Ισπανική Ορειβατική Ομοσπονδία, που έδωσε μεγάλη έκταση δημοσιότητας στο θέμα. Μια ομάδα Ισπανών ορειβατών πέταξε αμέσως για

Karakoram, καθώς και ο Αμερικανός ορειβάτης Fabrizio Zangrilli, που έσπευσε για βοήθεια, εγκλιματισμένος και έτοιμος, μετά από μια αποτυχημένη προσπάθειά του, στο K2. Έτσι μια μεγάλη ομάδα αναρριχητών, προσπάθησε να προσεγγίσει τον άτυχο Perez, αλλά ο άσχημος καιρός ακύρωσε τη συγκλονιστική τους προσπάθεια. Παρά την ατυχή κατάληξη, ήταν ένα έξοχο παράδειγμα, από μια ομάδα από διαφορετικά κράτη, που ενώθηκαν μέσα σε ορειβατικό πνεύμα και επιχειρήσαν μια διάσωση, που αν πετύχαινε, θα ήταν ένα από τα συγκλονιστικότερα επιτεύγματα στην ιστορία της ορειβασίας.

Σόλο στο Pakistan από την Pat Deavoll

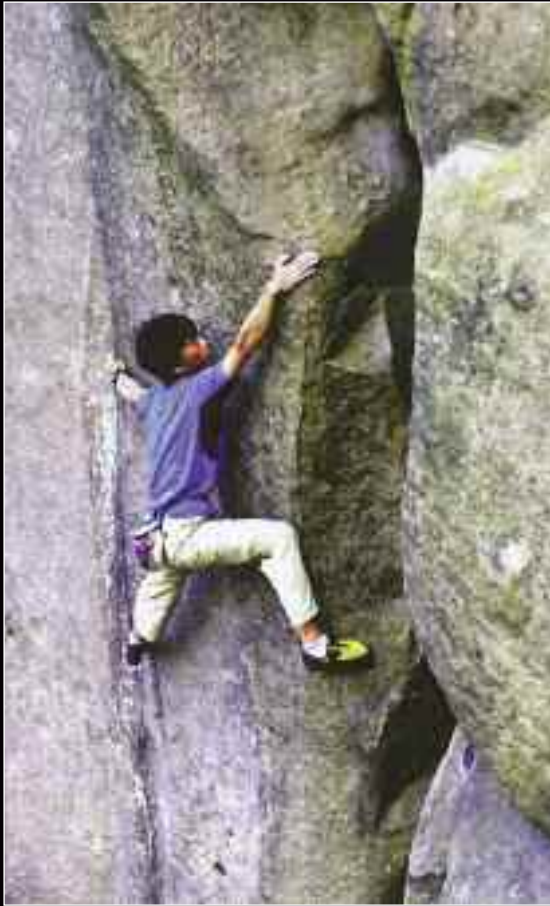
Η Νεοζηλανδή, πρώην πρωταθλήτρια στην Ηαγωνιστική αναρρίχηση, Pat Deavoll, κατάφερε να σολάρει μια νέα διαδρομή στο Karim Sar (6180μ), μια έξοχη πυραμίδα από πάγο και βράχο, σε μια πιο άγνωστη γωνιά του Πακιστάν. Μαζί με τον Paul Hersey (επίσης από τη Νέα Ζηλανδία), έστησαν το base camp στα 4200 μ. στη βάση της Νοτιοανατολικής ορθοπλαγιάς. Ο Hersey, που δεν τα κατάφερε καλά στον εγκλιματισμό, αποφάσισε να μην επιχειρήσει για την κορυφή, αλλά να συνοδεύσει την Deavoll μέχρι τη βάση της 2000μετρης ορθοπλαγιάς και να υποστηρίξει μια σόλο προσπάθειά της. Τελικά ξεκίνησαν μαζί, για να ασφαλίσει την Deavoll στο ciux της διαδρομής, ένα δύσκολο βράχινο ζωνάρι στα μισά του δρόμου. Μετά το απαραίτητο βίνουακ, η

αποφασισμένη Deavoll, σκαρφάλωσε τα ...υπόλοιπα 1000 μέτρα της ορθοπλαγιάς, μόνη, μέσα από δύσκολο και περίπλοκο πεδίο (πλάκες γρανίτη καλυμμένες με χιόνι και απότομα παγωμένα λούκια) σε ένα βουνό, που στο παρελθόν είχε δει μόλις μια προσπάθεια, από μια δυνατή Ιταλική ομάδα, μια προσπάθεια που πνίγηκε στην κακοκαιρία). Η Deavoll σκαρφαλώνει από το 1976, και σήμερα οδηγεί σχοινιές WI 7 σε πάγο και θα σε σπορ διαδρομές. Να σημειώσουμε ότι το 2008, είχε δοκιμάσει ξανά την τύχη της, σε ένα σκληρό και τεχνικό βουνό του Karakoram, το Beke Brakai Chhok South, μαζί με τη Lydia Bradey (την πρώτη γυναίκα που ανέβηκε στο Everest χωρίς οξυγόνο) και το Βρετανό αλπινιστή Malcolm Bass.

Η Pat Deavoll και ο Paul Hersey στο Korakoram.

Το φαινόμενο Toru

Το φαινόμενο, ο 15χρονος Toru, ζεσταίνεται στα Block Rocks του Cromford.

Ο 15χρονος Γαπωνέζος Toru Nakajima, επισκέφτηκε τον Αύγουστο στη διάρκεια των σχολικών διακοπών, το Peak District (Αγγλία) και επανέλαβε μια σειρά από πολύ σκληρές διαδρομές στα περίφημα gritstones και αρκετά boulder προβλήματα, μόλις σε μερικές μέρες και όλα σε μια ιδιαίτερα υγρή και βροχερή περίοδο. Ποιος χρειάζεται τριβές... πολλοί top αναρριχητές, χρειάστηκαν χρόνια για να τις επαναλάβουν ή να τις ανοίξουν, αλλά για τον 15χρονο νεαρό, όλα έδειχναν τόσο απλά. Ξεκίνησε, κάνοντας onsight τη Life Assurance (E6) και τη Simba's Pride (E8) στο Burbage. Επίσης σκαρφάλωσε τελείως ελεύθερα την Parthian Shot και τη Meshuga (E9, 6c), ενώ στα boulder, σκαρφάλωσε το The Storm (V9) και το Deliverance (V8). Τα καλύτερα τα φύλαγε για το τέλος, καταφέροντας να ανοίξει μια νέα διαδρομή στην κόψη δεξιά από τη Simba's Pride. Μια διαδρομή που αγγίζει το E9, 6c, ανοίχτηκε με το crux αρκετά ψηλά, χωρίς τη δυνατότητα ουσιαστικής ασφάλισης και με τη σοβαρή πιθανότητα πρόσκρουσης στο έδαφος. Το όνομά της, Blackout. Στο αεροδρόμιο την ημέρα της επιστροφής, όταν ρωτήθηκε για το αγαπημένο του πεδίο, από όσα επισκέφτηκε, ανέφερε χωρίς δισταγμό το Burbage South, και στην ερώτηση αν η νέα του διαδρομή είναι όντως E9 (έχοντας επαναλάβει διαδρομές όπως η Gaia και η Meshuga), απάντησε... ίσως. Το σίγουρο είναι, ότι το φαινόμενο Toru, θα μας απασχολήσει αρκετά και εντυπωσιακά στο μέλλον.

Τραγικό τέλος για μια από τις κορυφαίες αλпинίστριες στο Nanga Parbat

Μια από τις κορυφαίες γυναίκες παρουσίες στο χώρο της ορειβασίας μεγάλου υψομέτρου, ήταν η Go Min-sun (Κορέα) η οποία έκλεισε τραγικά τον κύκλο της, τον Ιούλιο στο Nanga Parbat, έπειτα από μια επιτυχημένη ανάβαση στην κορυφή. Το μοιραίο συνέβη ανάμεσα στα camps 2 και 3, στα 6200 μ, σε τεχνικό βραχώδες πεδίο, όπου η Go Min-sun γλίστρησε, πέφτοντας 1000 τουλάχιστον μέτρα. Το σημείο ήταν εξοπλισμένο με σταθερά σχοινιά, τα οποία όμως, είχαν αφαιρεθεί για να χρησιμοποιηθούν σε ένα άλλο πιο εκτεθειμένο πέρασμα. Το σώμα της ανασύρθηκε αργότερα με ελικόπτερο, κάτω από το Mummery Rib. Η 41χρονη Go Min-sun, ήταν μια έξοχη all-rounder αναρριχήτρια και μια, από τους καλύτερους γενικά αλпинιστές στην Ασία. Πρωταθλήτρια στις γυναίκες, στα Ασιατικά πρωταθλήματα, τόσο σε σπορ διαδρομές όσο και στην παγοαναρρίχηση. Άρχισε να σκαρφαλώνει στα ψηλά βουνά, μόλις το 2006, συνειδητοποιώντας την επιθυμία της να επαναλάβει το κατόρθωμα του Reinhold Messner και να σκαρφαλώσει τις 14 θάρες κορυφές. Το Nanga Parbat, ήταν η 11η οχτάρα της και η τέταρτη μέσα στη χρονιά, σκόπευε μάλιστα να ολοκληρώσει το εγχείρημά της μέσα στο 2009, αφήνοντας τελευταία στη λίστα την Annapurna. Η ολοκλήρωση του Grand Slam, άλλοτε στόχος των πιο δυνατών ανδρών ορειβατών, αποτελεί πλέον εφικτό στόχο, για μια γενιά χαρισματικών γυναικών (Pasaban-Kaltenbrunner- Oh Eun-sun) οι οποίες, άλλοτε με μη αποδεκτές μεθόδους και άλλοτε με γνήσιο στυλ, σφραγίζουν με το δικό τους ιδιαίτερο τρόπο, το μεγάλο κεφάλαιο που ονομάζεται Ιμαλαϊσμός.

Η Go Mi-sun που σκοτώθηκε με τραγικό τρόπο στο Nanga Parbat.

Μια δεύτερη νεότητα για το Steve Haston

Μέσα στο διάστημα μιας εβδομάδας, ο γνωστός Βρετανός αναρριχητής Steve Haston (52 ετών πια), κατάφερε να σκαρφαλώσει δυο σκληρές νέες διαδρομές, στο Craig Dorris της Βόρειας Ουαλίας, και μια σπορ διαδρομή 9a στο Ariège της Γαλλίας. Οι πρώτες, ήταν δυο διαδρομές E7 και E8. Πίσω στη Γαλλία, ο ασταμάτητος Haston, δεν αρκέστηκε στα προηγούμενα και έστειλε την Decente Lolita, μια διαδρομή με ένα συνδυασμό ενός 8c+, ενός 8a και ενός 8a+, σε ένα τεράστιο αρνητικό τοίχο 30 μέτρων. Ένας ενδιαφέρων συνδυασμός από ικανότητες χρειάζεται, για ένα αναρριχητή, για να σκαρφαλώνει τόσο σκληρά πράγματα, τόσο σε σπορ, όσο και σε trad πεδίο, μέσα σε διάστημα λίγων ημερών. Και κυρίως, όταν όλα αυτά γίνονται, όχι από κάποιον νέο ταλαντούχο αστέρα, αλλά από το γερόλυκο Steve Haston.

Ο μεγάλος Cassin ...έφυγε (1909-2009)

Όταν το 1987, ο Ιταλός αλπινιστής Ermanno Salvaterra, συνάντησε τον 78χρονο τότε Riccardo Cassin, στη Βορειοανατολική ορθοπλαγιά του Piz Badile, να επαναλαμβάνει τη διαδρομή, που ο ίδιος άνοιξε το 1937, με χειροποίητα υλικά, σκέφτηκε. Σήμερα, το να προσπαθήσουμε να πετύχουμε μια πρώτη ανάβαση, σε μια από τις διαδρομές του Cassin, θα ήταν ένα σοβαρό εγχείρημα. Αλλά σε εκείνες τις εποχές, τα μυαλά μας ούτε θα μπορούσαν να το φανταστούν. Μεγαλωμένος φτωχικά, στη Βορειοανατολική Ιταλία, ο Cassin προσέγγισε το τοπικό αναρριχητικό club, Ragni di Lecco (οι αράχνες του Lecco) στην ηλικία των 17 και σκοπός του ήταν, όπως δήλωσε πολλά χρόνια αργότερα στο έγκυρο περιοδικό Moutain, να σκαρφαλώσει στις κορυφαίες διαδρομές από τεχνική άποψη, για λόγους προσωπικής ικανοποίησης. Στη δεκαετία του 1930, αυτός και οι σύντροφοί του, κατάφεραν να ανοίξουν τις διαδρομές ορόσημα, που σήμερα όλοι γνωρίζουμε σαν το απόλυτο κληροδότημα του αλπινισμού. Διαδρομές σαν τη Βορεινή της Cima Ovest di Lavaredo στους Ιταλικούς Δολομίτες το 1935, τη Βορειοανατολική του Piz Badile στις Ελβετικές Άλπεις το 1937 και βέβαια το Σπηρούνι Walker

στις Grandes Jorasses το 1938, το απόλυτο αλπικό όνειρο, σύμφωνα με τον Gaston Rebuffat. Στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, αντιτάχθηκε απέναντι στους φασίστες του Μουσολίνι, και πολέμησε σαν παρτιζάνος, χάνοντας στη μάχη μπροστά στα μάτια του, φίλους του, όπως ο Vittorio Ratti (με τον οποίο άνοιξε πολλές διαδρομές). Μετά τον Πόλεμο ο Cassin οδήγησε πολλές αποστολές στα Ιμαλάια, τη Νότια Αμερική και την Αλάσκα. Ήταν ο ηγέτης της πρώτης επιτυχημένης Ιταλικής αποστολής στο Gasherbrum IV το 1958, ενώ το 1961 στα 52 του, οδήγησε άλλους 5 συνορειβάτες του, στη μακριά Νοτιοανατολική Κόψη του Denali, που σήμερα φέρει το όνομά του. Πάντα σκαρφάλωνα με ταπεινότητα απέναντι στο βουνό, είτε στο Climbing, ένα χρόνο πριν πεθάνει, γι' αυτό ίσως τα βουνά έγιναν φίλοι μου και δεν έβλαψαν ποτέ, ούτε τους φίλους μου, ούτε εμένα. Πίσω στο 1987, στη Βορεινή του Badile, ο Salvaterra, προσφέρθηκε να απαλλάξει τον Cassin από το βάρος του σακιδίου του, αλλά αυτός αρνήθηκε, λέγοντας ότι το σακιδίό του είναι μέρος του εαυτού του, όταν βρίσκεται στο βουνό. Όταν στράφηκε να τον χαιρετήσει, ο Cassin σήκωσε τα χέρια του και ανταπέδωσε ένα σιωπηλό

Ο μεγάλος Riccardo Cassin ένας από τους μεγαλύτερους ορειβάτες όλων των εποχών.

χαιρετισμό και την ίδια στιγμή, φάνηκε πως είτε πολλά, χωρίς όμως να αφήσει καμιά λέξη να ξεφύγει από τα χείλη του.

Ένας δάσκαλος... του βράχου που θα θυμόμαστε - John Bachar

Θρυλικός Αμερικανός αναρριχητής John Bachar, σκοτώθηκε σε μια από τις συνηθισμένες σόλο διαδρομές που τον καθιέρωσαν, στο Dike Wall της California. Γιος Μαθηματικού, εγκατέλειψε πολύ νωρίς το σχολείο για να ασχοληθεί αποκλειστικά με το σκαρφάλωμα. Γνωστός για τα απίστευτα σόλο του (Moratorium, Nabsisco Wall, Butterballs) εισήγαγε στην αναρρίχηση τις μεθόδους της συστηματικής προπόνησης και της γυμναστικής τεχνικής. Το 1981, μαζί με τον Dave Yerian, άνοιξαν την περιβόητη και επικίνδυνη Bachar-Yerian Route στα Tuolumne Meadows, ενώ το 1986 τάραξε τα νερά της παγκόσμιας αναρρίχησης, όταν μαζί με τον Peter Croft, σκαρφάλωσαν για πρώτη φορά σε 14 ώρες συνολικά, την El Capitan και την Half Dome, ένα τρελό επίτευγμα για την εποχή. Ήταν επίσης υπεύθυνος (μαζί με τον Ron Kauk) για ένα από τα διασημότερα boulder προβλήματα στον κόσμο, το Midnight Lighting (V8) στο Yosemite. Πέρα από τα τρελά του σόλο, θα τον θυμόμαστε επίσης, για την αγνή του αφοσίωση στην καθαρή αναρρίχηση και για την πολεμική του, απέναντι στην πρακτική των βυσμάτων χωρίς μέτρο, που κατέκλυσαν τις ορθοπλαγιές, τη δεκαετία του 80. Έφυγε στα 52 του χρόνια, αφήνοντας πίσω του εκτός από τη βαριά του κληρονομιά και ένα γιο τον Tygus.

Ο Leo Houlding στη βορειοδυτική ορθοπλαγιά του Mt. Asgard.

ΓΡΗΓΟΡΑ ΝΕΑ

- Οι αδελφοί Ρου (Iker και Eneko) από την Ισπανία, σκαρφάλωσαν άλλη μια big wall διαδρομή, κορυφαίας δυσκολίας. Η Orbayu που άνοιξαν στο Naranjo de Bulnes, βγάζει 13 σχοινιές, 500 μέτρα υψομετρικής και η σχοινιά crux αγγίζει το 8c+/9a
- Μια ομάδα που οδήγησε ο Leo Houlding, τα κατάφερε να ανοίξει μια νέα διαδρομή στη Βορειοδυτική ορθοπλαγιά του Mount Asgard. Άστατος καιρός και τρελό κρύο στο άνοιγμα, καθιστούν αυτή τη διαδρομή μια από τις σημαντικότερες και σοβαρότερες της χρονιάς.
- Ο Maurizio «Manolo» Zanolla, ακόμη ένας 50χρονος (και βάλε) θρυλικός αναρριχητής, συνεχίζει να μας εκπλήσσει με τις επιδόσεις του, σκαρφαλώνοντας άλλη μια διαδρομή 9a, αυτή τη φορά την Eternit, στο Baule των Ιταλικών Δολομιτών. Είχαν προηγηθεί η Bain de Sang (9a) και η Bimbaluna (9a+). Όλες οι διαδρομές υψηλής δυσκολίας που σκαρφαλώνει είναι γνωστές για τη σκληρότητά τους και χαρακτηρίζονται σαν vertical, crimpy, horror-shows.

Δεύτερη ελεύθερη για τη Voie Petit από Βρετανούς

**Ο James Mc Haffie
στη σχοινιά crux (8b) της Voie Petit.**

Ο Ben Bransby και ο James Mc Haffie, κατάφεραν μια εντυπωσιακή ελεύθερη ανάβαση της σκληρής Voie Petit (450 μ), στο Grand Carucin (3838 μ) στο συγκρότημα του Mont Blanc. Το crux της διαδρομής αγγίζει το 8b, σε ένα κάθετο δίδρο 90ο που φράζεται από 4μετρα στέγη. Η σχοινοσυντροφία κατάφερε την απόλυτη ελεύθερη επανάληψη, σε προσπάθειες 4 ημερών, με τον Mc Haffie να οδηγεί τη σχοινιά crux. Ο Bransby εντυπωσιασμένος με την προσπάθεια του James, ανέφερε. Προσπάθησε για το flash, αλλά ο κακός καιρός δεν του το επέτρεψε. Μετά επέστρεψε και έπεσε στις τελευταίες κινήσεις, στην πρώτη του προσπάθεια, αλλά την κατάφερε στη δεύτερη προσπάθεια με τέλειο στυλ. Σκαρφάλωσε όλες τις υπόλοιπες σχοιινιές flash. Ο Arnaud Petit και η Stephanie Bodet, είχαν ανοίξει την εξαιρετική αυτή διαδρομή το 1997, αλλά παρά το ότι κατάφεραν όλες τις κινήσεις ξεχωριστά, ο Arnaud, ποτέ δεν κατάφερε να τις ενώσει σε μια προσπάθεια. Εγχείρημα που ανέλαβε και έλυσε με τον καλύτερο τρόπο, ο μεγάλος Alex Huber, το 2005, καταφέροντας όλη τη διαδρομή σε μια ημέρα, τελείως ελεύθερα. Τον Αύγουστο του 2007, οι Τσέχοι Vaclav Satana και Dusan Janak, έκαναν μια επανάληψη, που αυτοί θεώρησαν σαν τη δεύτερη ελεύθερη ανάβαση. Στη διαδρομή έχουν τοποθετηθεί τα απολύτως απαραίτητα βύσματα και κάποια καρφιά, αλλά χρειάζεται ένα πλήρες σετ από παραδοσιακά υλικά (friends- stoppers) για την επανάληψή της.

© 2008 La Sportiva. All rights reserved. La Sportiva is a registered trademark of La Sportiva S.p.A. Italy. La Sportiva is a registered trademark of La Sportiva S.p.A. Italy.

C&F: Paolo L. Invernizzi - La Sportiva

< Κατασκευή >

< Ναι! εσύ! >

< Onyx >

< Onyx >

www.lasportiva.com

ACTIVE

ΑΙΘΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Σοφοπούλας 37 * 104 42 Αθήνα
τηλ: 210 9210900, fax: 210 9220017
e-mail: adipoint@otenet.gr

VERTICAL MIND

LA SPORTIVA
Innovation with passion